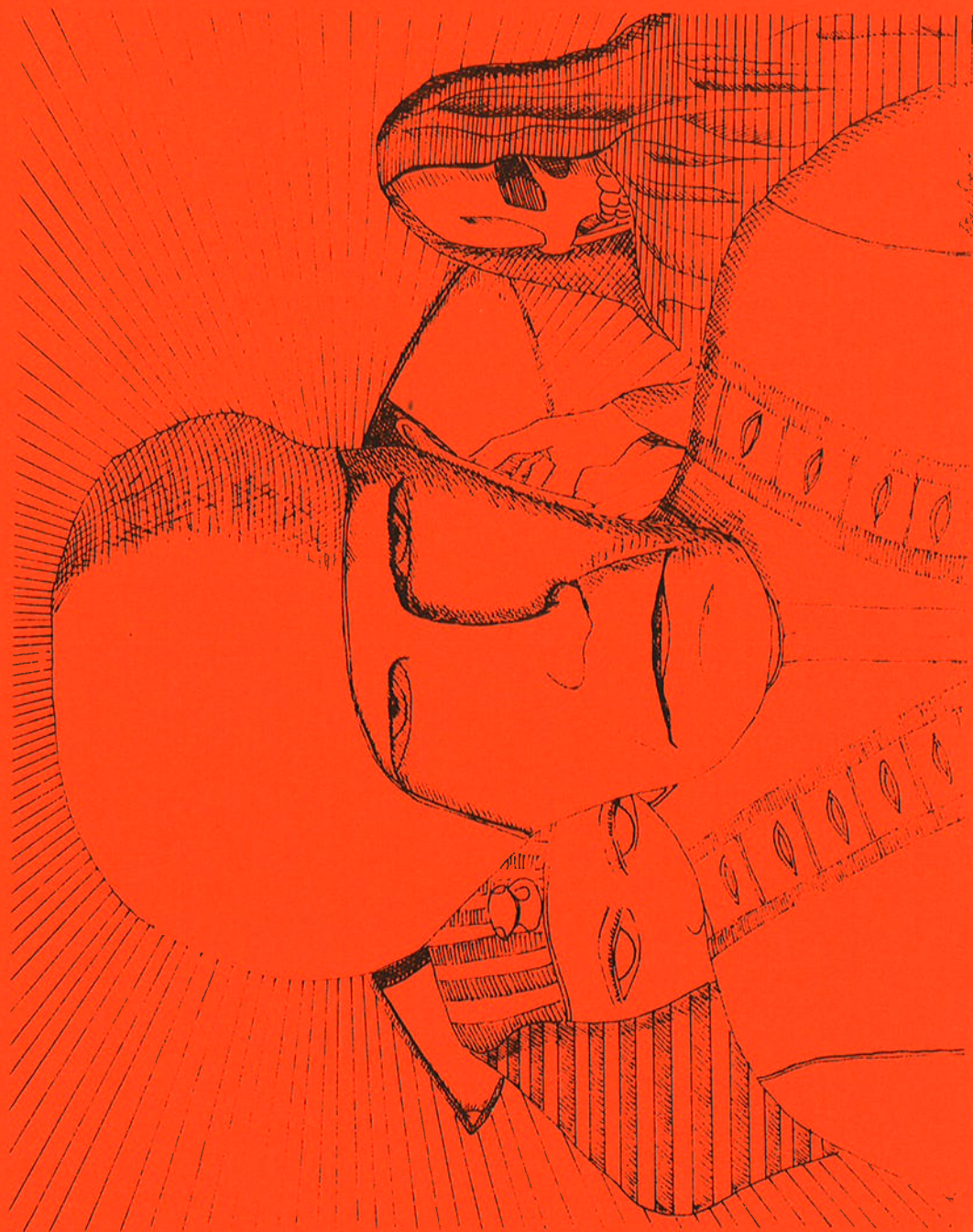

DE RAADSHEER
maart 1991

REDAKTIE RAADSHEER

Tineke van Beers	
Hogerbeetsstraat 6	176404
Dieneke Biemans-van Bennekom	
Fagelstraat 25	174568
Mieke Koopman	
Joh. de Wittstraat 31	177524
Rita Liang-De Coursey (secretariaat)	
Fagelstraat 39	155886
Maarten Mentzel	
Joh. de Wittstraat 38	172570
Matthia Tacken	
Joh. de Wittstraat 57	154756
Arnoud v.d. Vorst	
Warmonderweg 25	173847

ILLUSTRATIES

Voorplat omslag: Judith Tasseron
Arnoud van der Vorst

Verantwoordelijkheid:

De redactie is voor haar beleid achteraf verantwoording schuldig aan het bestuur van de vereniging.
Gesignde artikelen komen voor rekening van de auteur. Ingezonden stukken kunnen worden ingekort.

De Raadsheer verschijnt vijf maal per jaar.

Redactie-adres : Fagelstraat 39
Copyright : Aan de redactie
Postgiro : 4193645 Vereniging
Raadsherenbuurt
te Leiden

BESTUUR VERENIGING RAADSHERENBUURT

Huib Bartels, penningmeester	
Fagelstraat 19	171635
Guus Onderwater, voorzitter	
Joh. de Wittstraat 26	170017
René Elkerbout	
Hogerbeetsstraat 6	173319
Annette Schriever, coord. Raadsheer	
Fagelstraat 1	170215
Winnie Vermeulen	
Joh. de Wittstraat 33	155250
Maarten Vrieze,	
Joh. de Wittstraat 29	173115
Yvonne v.d. Werf, secretaris	
Van Oldenbarneveltstraat 3	155645

CONTACTPERSONEN IN DE BUURT

Contacten met de gemeente Leiden: René Elkerbout	
Hogerbeetsstraat 8	173319
Werkgroep Openlucht-theater: John Marks	
J. de Wittstraat 23	172310
OPA: Tineke van Beers	
Hogerbeetsstraat 6	176404
Coord. 3-oktober maaltijd: Ans van Tilburg	
J. de Wittstraat 32	153431
Kraakwagen-ruilbeurs: Annette Schriever	
Fagelstraat 1	170215
Centrale Meldingspost voor	
verhuizingen, geboortes e.d.: Winnie Vermeulen	
Joh. de Wittstraat 33	155250
Telefooncirkel: Atie Van Wely	
Warmonderweg 27	170910
Depot boek 60 jaar Raadsherenbuurt; tevens	
Vereniging Vrienden van de Leidse Hout:	
Rob Mante	
Joh. de Wittstraat 3	154770

Gemengd Nieuws

Nieuwjaarsborrel, 6 januari 1991
in het Boddaert-huis,
Hoogerbeetsstraat.

Na een aarzelende start liep het
zondagmiddag 6 januari goed
vol.

Ruim voorzien van hapjes en
drankjes was het een mooie
gelegenheid om buurtgenoten te
ontmoeten - van zeer jong tot
oud - en elkaar goed nieuwjaar
te wensen.

Geboren:

Jules Roovers
2 januari 1991
J. de Wittstraat 57

Joost Jochem
24 januari 1991
zoon van
Carla Wikkerman en Frans Vos
broer van Renske
J. de Wittstraat 19

Verhuisd:

Familie Smit-Van den Berg
van Fagelstraat 35
Naar: J. de Wittstraat 13

Oppas:

Wij zijn twee meisjes van 12 jaar.
Wij vinden het leuk om samen op
te passen. We kunnen door de
week van 16.00 u tot 21.00 u.

Marietje: J. de Wittstraat 50,
154 613
Lonneke: J. de Wittstraat 27,
176 463

Nieuwe Bewoners:

Floor en Harm Haak
met hun zoon Bas (1 ½ jaar)
J. de Wittstraat 36

Te koop:

2 bureaustoelen met armleuning
(1 donkerbruin gelakt, 1
witgeschilderd), model Thonet.
1 rieten reiskoffertje voor poes.
Koopman, J. de Wittstraat 31
tel. 177524

Van de Redactie

Moeilijk om een redactioneel te schrijven wanneer je hoofd naar andere dingen staat. Terwijl ik dit stukje uit mijn pen probeer te wringen is het buiten wit en koud en voel ik nog mijn benen van de Molentocht van gisteren en denk ik aan de plannen voor morgen. Het heeft weinig zin u daar uitgebreid over te rapporteren, al heeft een ieder ongetwijfeld zijn eigen onvergetelijke ervaringen met deze eerste winter in vijf jaar.

Zoals de heer de Tombe van de bekende gelijknamige speelgoedzaak in de Kempenaerstraat; op zaterdagmorgen vijftig sleetjes inslaan, zaterdagmiddag helemaal uitverkocht.

Zoals mijn mederedactieleden; howel de sluitingsdatum allang is verstreken heb ik geen flauw idee wat er in deze Raadsheer te lezen valt. Ik heb er nog niets van gezien. Komt er eigenlijk wel een Raadsheer uit?

Zoals de familie Zimmerman die nu, drie weken na de brand, het huis verwarmen met straalkacheltjes terwijl het buiten 12° vriest.

Zoals Matthia die op 2 januari (maar toen was het nog niet écht winter) haar zoon kreeg.

Maar als u dit leest staan de krokussen boven de grond en de narcissen waarschijnlijk ook wel. Dus waar heb ik het over? Ik ga maar eens informeren wat er nog meer voor geweldige kopij is binnengekomen, want ik bak er deze keer niks van!

Tineke van Beers

Bestuursmededelingen

Algemene Ledenvergadering

De Algemene Ledenvergadering zal onder voorbehoud plaatsvinden op donderdag 28 maart 1991, in de "Woutertje Pieterse".

Alle buurtbewoners zullen tijdig een uitnodiging tot het bijwonen van deze ledenvergadering ontvangen.

Oproep

Op de Algemene Ledenvergadering zullen hoogst waarschijnlijk vier bestuursleden aftreden. Het bestuur zoekt kandidaten (vooral vrouwelijke) om deze vacatures op te vullen. Een prachtige kans om uw ideeën over het reilen en zeilen van de vereniging eens in de praktijk uit te werken.

Belangstellenden voor deze bestuursfunctie kunnen zich zo spoedig mogelijk melden bij de secretaris:

Yvonne v.d. Werf

Van Oldenbarneveltstraat 3, tel. 155645

Bijeenkomst "Oudere" Buurtbewoners

Zoals in de vorige Raadsheer te lezen was, wil het bestuur iets organiseren voor de buurtbewoners van ongeveer 55 plus.

Onze gedachten gaan uit naar een theemiddag in het Boddaerthuis, Hogerbeetsstraat 6, op zondag 24 maart a.s. (onder voorbehoud).

Door middel van gesprekken tussen onze voorzitter (Guus Onderwaater) en enkele oudere buurtbewoners over hun leven en werken in onze buurt en elders, hopen wij een interessante en wellicht vruchtbare middag te organiseren.

Voelt u ervoor gesprekspartners van onze voorzitter te zijn, laat dit zo spoedig mogelijk weten aan Winnie Vermeulen.

Mocht u nog andere suggesties voor deze middag hebben, dan zijn deze ook van harte welkom.

Over de definitieve datum, tijd en plaats wordt u nog tijdig op de hoogte gesteld!

Contactpersoon: Winnie Vermeulen

Johan de Wittstraat 33, tel. 155250

Brand in de Raadsherenbuurt

Zolder brandt uit: 20 mille schade

LEIDEN – De zolderetage van een woning aan de Johan de Wittstraat is gistermiddag geheel uitgebrand. De schade bedraagt volgens de brandweer ongeveer 20.000 gulden.

Het is nog niet duidelijk waardoor het vuur is ontstaan. Een politiewoordvoerder vermoedt dat het te maken heeft met een defect aan de cv-installatie.

De brand werd gistermiddag omstreeks 12.30 uur ontdekt. Er is ongeveer twee uur geblust. De ondergelegen verdiepingen hebben alleen wat waterschade opgelopen.

Velen van ons zullen op zondagmiddag 27 januari zijn opgeschrikt door de brand die woedde in een van de huizen aan de Johan de Wittstraat. En velen zullen zich -evenals de redactieleden van de buurtkrant- inmiddels hebben afgevraagd wat er zoal gedaan kan worden om brand in huis te voorkomen.

In het volgende nummer van de Raadsheer zal aandacht besteed worden aan **BRANDPREVENTIE**

schepper om zeep te helpen. Toch, diep in zijn hart was de malloot ervan overtuigd, dat computers niet in staat zijn tot enig initiatief. Wat er betreffende de fictieve familie Harderaes uit zijn computer tevoorschijn kwam, was het produkt van statistieken, randomgeneratoren, psycho- en sociologische gegevens in het databestand, programmeertrucs en veel fantasie bij de interpretatie van de resultaten. Dat stond voor hem vast.

Totdat hij op een mooie zondagmorgen een zondagskrantje in handen kreeg. Normaal wierp hij dit periodiekje terstond in de doos ongewenst drukwerk onder de brievenbus, maar op die dag sloeg hij het blad open en viel zijn oog op de brievenrubriek, een afdeling waarin een scala aan gevoelens en aandoeningen anoniem werd geëtaleerd door mensen die graag hun leugens gedrukt wilden zien staan. Tussen alle jeremiades,

tirades en berijmde hartklachten trof hij onderstaand bericht aan. Na lezing ervan stond hij voor de keuze om of de computer te raadplegen, of de redactie van het zondagsblaadje te bellen of terstond in de Leidse Hout te gaan kijken. Hij aarzelde lang. En misschien aarzelt hij nu nog.

Gerard Schelvis

Oud Papier Aktie (OPA)

De firma Wildenberg uit Wassenaar, die ons oud papier altijd ophaalt, heeft ons medegedeeld dat, gezien de lage papierprijs en de hoge onkosten, zij ons geen vergoeding voor het oude papier meer kunnen geven.

Ze kunnen het papier nog wel ophalen en wegen voor ons.

Voorlopig maken we hier nog gebruik van, want we ontvangen dan wel de subsidie van de gemeente ($\pm f 0,03$ per kg; we halen gemiddeld ± 2.000 kg per maand op).

Nu wil de gemeente binnenkort zelf oud papier gaan (laten) inzamelen door verenigingen e.d., het zou dan zelfs $f 0,10$ per kg opbrengen.

Bij het schrijven van dit artikel is ons nog niet bekend hoe het papier ingezameld moet worden en wanneer deze regeling ingaat. Als het inzamelen en inleveren op de manier van de gemeente door ons uitvoerbaar is, zullen we hierop overgaan.

Voorlopig wordt het oude papier nog steeds in de bekende papierbak op het Rozenpleintje in de Joh. de Wittstraat verzameld de eerste woensdag en donderdag van de maand.

Mocht er iets veranderen, dan maken we dit tijdig bekend.

Het bestuur

aktiviteiten-centrum voor natuur en milieu

koetshuis leidse hout

tentoonstelling:

**Stinzenplanten,
de voorjaarsbloemen
van de Leidse Hout.**

Het Koetshuis is iedere zondag (en 2e paasdag) geopend van 14.00 tot 16.00 uur.
De toegang is gratis.

'Platvorm' platzak, maar even springlevend.

Op zaterdag 26 januari begaven zich enkele redactieleden van de Raadsheer naar de Breestraat, waar "Bladspiegel", vakblad voor redacties van 1500 landelijke dorps- en buurtkranten "open dag" hield.

Oud marmer en holle gangen konden ons er niet van weerhouden een leerzame middag mee te maken. Zelfs burgemeester Goekoop, door zijn boek tot Homerus epigoon gebombardeerd, was van de partij.

In een van de bovenzalen, waarvan de muur door een gedreven kunstenaar was bewerkt, bespraken we onder leiding van een beleidsexpert het wel en wee van het redactie leven. Interessant te weten dat Leiden een bloeiende wijkjournalistiek heeft, getuige de verhalen van de negen aanwezigen. Tot mijn schaamte moest ik aan de leden van de buurtkrant "Cornelis Joppenz" bekennen, dat ik niet wist wie Cornelis was. Snel werd me duidelijk gemaakt dat het om een jongetje ging, dat tijdens Leidens beleg, hutspot van de Spanjaarden stal. Het hoongelach viel mee.

Goede zaken werden aangestipt, maar de klachten over het tekort aan copy en het gebrek aan tijd en geld om professioneel werk te leveren waren nauwelijks oplosbaar.

Uitstekende tips om een lezersonderzoek te doen en het redactiebeleid te ondersteunen met bijgeleverde statuten, zijn de moeite van een lancering, om eens met Golftermen te spreken, waard.

Het laatste en meest indringende gedeelte van de middag bestond uit een aantal interviews met politici.

In het eerste gesprek verdedigde H. Ramaer de stellingen van de politieke partij "De Groenen" een kleine groepering die in enkele gemeenteraden vertegenwoordigd is. Het beleid om tot industriële inkrimping over te gaan i.v.m. de milieuproblematiek kon ik niet ondersteunen. Wel voelden wij mee met hun verontwaardiging over de partijnaam "Groen Links", die tegen afspraken in, verkozen werd boven de New Age titel "De Regenboog" en de eerder ontstane Groenen duidelijk in de wielen rijdt.

In de tweede ronde volgde een interessante discussie over het werk van de Gedeputeerde Staten door H.A. van der Meer, een bestuurder van dit college. Hij beheert onder andere milieu en economische zaken. Vrije tijd is in dit wereldje een schaars artikel, een zestig uren werkweek is geen uitzondering. Het grootste knelpunt is stapels dossiers

Van het trottoir

Er was eens een malloot die er behagen in vond om verhaaltjes te schrijven waarin hij het deed voorkomen, alsof de inhoud werd bepaald aan de hand van simulatiemodellen in zijn computer. Binnen die modellen gebeurden dingen waarvan weliswaar de waarschijnlijkheid mathematisch aan te tonen viel, maar die nou niet direct ontsproten aan de fantasie van de IBM-prakkizeermachine. De vraag of zulks wel mogelijk was, interesseerde hem aanvankelijk niet in het minst. Hij had weliswaar ooit nagedacht over de vraag of chips gevoelens kunnen herbergen, en erover gelezen in Escher, Gödel en Bach (wegens een tekort aan hersens overgenomen van een collega), bij Weizenbaum en Penrose en hij wist wat een Turing-test was, maar hiermee hield zijn kennis op. Een andere kennis had hem ooit gewezen op de computer HAL in Kubrick Space Odyssey. Dit oproerig denktuig trachtte zijn

Martha H

Sinds onze ontmoeting in de Leidse Hout is mijn leven er een flink stuk zonniger op geworden. Mijn monotone, ietwat grijze leventje heeft weer zin gekregen. Ik hoef je naam maar te noemen en me voor de geest te halen, hoe jij op die zondagmorgen in het licht van een laag hangende zon voorbijkwam langs de honden-uitlaatstrook, dan vertekken mijn mondhoeken als vanzelf in de richting van mijn oren in een glimlacht vol levenslust. De hele week kijk ik uit naar de zondagmorgen want ik weet dat jij er weer zult zijn, in de mooie Leidse Hout. En, voorwaar, ook afgelopen zondag heb je me niet teleurgesteld. Je was er weer en er jubelden weer vlinders in mijn buik. Wat is het toch heerlijk om verliefd te zijn!

Stoepie

tepels, die door de soepele stof van haar kleren voelbaar waren. Het interesseerde me niet of iemand in de gang kon zien dat we met elkaar vrijden. Ik bekende haar dat ik verliefd op haar was, ze hoorde het zichtbaar gevlend aan en zweeg terwijl er een glimlach op haar gezicht verscheen. Lange stukken van de reis keken we niet naar buiten. Het landschap was eentonig. Soms kroop ik overdag op mijn bovenbed en sliep urenlang. De volgende halte was in Novosibirsk, volgens de boeken een jonge stad, die pas tijdens de bouw van de Transsiberische spoorlijn ontstond. Tijdens het verlaten van de coupés was steeds de metalen klank van het sluitwerk van de deuren hoorbaar, dichtgaand als die van koelcellen. De passagiers stapten naar buiten en verspreidden zich langzaam over het perron. Op de spoorkade zaten vier vrouwen en een man achter een wankel kraampje. Ze probeerden een kleine hoeveelheid koopwaar aan de man te brengen. Er lagen twee gebakken visjes, tomaten, een paar courgettes en een bos wortelen. In donkere potten bevonden zich vreemde sauzen. De vrouwen hadden even verweerde gezichten als de man en droegen truien en zware jassen. De temperatuur in de open lucht was behaaglijk. Later na het vertrek uit de stad passeerden we een opslagplaats of kerkhof voor lokomotieven. De rood en zwarte lijven van spoorkolossen stonden in rijen opgesteld, ontzind, getemd en krachteloos, als eenzame mastodonten.

Paul Rohlof (Arnoud van der Vorst)

doorwerken. Een klacht die we ook hoorden van mevrouw Schimmel, Tweede Kamerlid voor D66. Veel rapporten doorspitten, gesprekken met deskundigen, kamervragen, partijvergaderingen en spreekbeurten vormen het werkbeeld. Met Kerst kon ze eindelijk weer eens een boek lezen. De complexiteit, het uitgebreide van de kontakten, het verscheidene van de taken van de bestuurswereld is mij na de gesprekken een stuk duidelijker geworden.

Als laatste was er een onderhoud met een vertegenwoordiger van een van onze linkse partijen, ik heb niets tegen links, maar deze nurkse, afstandelijke pleitbezorger, waarvan ik de naam niet zal noemen riep weerstanden op. Het droop van zijn gezicht af, dat hij met tegenzin een stukje van de zaterdagmiddag had moeten opofferen. Een gemiste kans lijkt mij.

Neen, dan Goekoop, onze burgervader, die volgens zijn curriculum vitae ook ons bestuurslid is van de Stichting Vrienden van de Noord Afrikaanse en Arabische keuken en die aan een tafel verderop enthousiast oreerde en misschien pleitte voor een nieuw Ithaca. Geen gek idee in een tijd, dat een psychopaat uit naam van Allah de wereld naar zijn hand dreigt te zetten.

Arnoud van der Vorst

Kinderopvang

Kinderopvang heeft ook politiek uiteindelijk de aandacht gekregen die al lange tijd noodzakelijk bleek om een en ander te kunnen bewerkstelligen. De zgn. "oortgelden" hebben voor een aanzienlijke uitbreiding van de kinderopvangmogelijkheden gezorgd.

Zo ontstond ook de uitbreiding van "t Vogelnest" naar de "Krullebaar", die uiteindelijk gehuisvest zal worden in het gebouw van Wouterje Pieterse. Zoals het er nu naar uitziet komt daar de hele en halve dagopvang plus buitenschoolse opvang (men kan zich daar nu reeds voor aanmelden), en blijft de peuterspeelzaal in "t Vogelnest" aan de Nachtegaallaan.

De "Krullebaar" is verplicht ruimte te bieden aan bedrijfsopvang. Bedrijfsopvang wil zeggen dat een werkgever voor een kind van een werknemer een kindplaats "koopt". De bedrijfsopvang heeft voorrang boven particuliere aanmelding.

Er zijn twee aspecten aan deze bedrijfsopvang. Door het kopen van kinderopvangplaatsen, wordt er financiële ruimte gecreëerd om het aantal opvangplaatsen uit te breiden. Dat is dus het gunstige aspect. Minder gunstig is de voorrangsregeling voor deze bedrijfsopvang. Theoretisch gezien zou de "Krullebaar" door bedrijfsopvang niet meer toegankelijk kunnen worden voor buurtaanmelding.

De kans dat dit inderdaad zou gebeuren is echter zeer klein. Zoals eerder gezegd, het aantal kinderopvangmogelijkheden is dermate uitgebreid dat er op de "Krullebaar" niet als eerste een beroep hoeft te worden gedaan wanneer het gaat om bedrijfsopvang.

De grootste werkgevers hier in de buurt zijn verschillende scholen en ziekenhuizen.

Voor de scholen wordt een aparte kinderopvang geregeld, en het ziekenhuis krijgt een verdubbeling van het aantal kindplaatsen in hun eigen kinderopvang.

Het effect van de voorrangsregeling voor bedrijfsopvang is, ook volgens het COKL (Centraal Orgaan Kinderopvang Leiden) gering.

Dat mag ook al blijken uit het feit dat er tot nu toe, "Krullebaar" bestaat inmiddels een half jaar, nog geen kind via bedrijfsopvang is aangemeld.

Transsiberiëreis (vervolg)

De aanblik van Omsk, gelegen aan de rivier de Irtoesj, was weinig spectaculair. Niets van de aan oevers oprijzende stad bracht het geheimzinnige tot leven, die de kortsluiting met mijn kindertijd tot stand kon brengen. Er lagen werelden tussen het Omsk van de oude atlas en deze grote stad met zijn fabrieken, de lukraak lopende straten en bonkige gebouwen. Er was een groot stationsgebouw met een klok aan de gevel en de afbeelding van hamer en sikkel. Ik ging het perron op en liep door de hal en de holle kale wachtkamers naar buiten. Er was geen kaartjescontrole. Voor het gebouw stonden gele taxi's en was er een standbeeld van Lenin. Terug in de trein stuitte ik al lezend weer op Dostojewski, de schrijver wiens doodvonnis op het allerlaatste moment in verbanning werd gewijzigd. Hij was in Omsk omstreeks 1849, waar hij vier jaar in gevangenschap verbleef en waarheen hij geketend en in een open slee was gebracht. Hij werd eenmaal in deze periode zwaar gestraft omdat hij een medegevangene van de verdrinkingsdood redde. De Siberische stad was voor een kort moment de hoofdstad van het Wit Russische Rijk was. Een rijk dat in de film "Doctor Zhivago" zo romantisch in bloed werd gesmoord. De handzame gids van Peter, onze verwoede wereldreiziger, vermeldde dat de enige bezienswaardigheden binnen de poorten van Omsk, de "kathedraal van de Hemelvaart" en de "banier van Yermak, een vrijheidsstrijder" waren. Graag had ik de basiliek bezocht, ik ben gek van kerken, maar mijn geliefde Sacré Coeur zou wel niet overvleugeld worden.

De trein vervolgde zijn reis. We hielden ons bezig met thee drinken en deden een spelletje Yahtzee. Spelletjes met dobbelstenen vind ik stompzinig, misschien juist omdat ik het lot van de teerlingen steeds vergeefs tracht te beïnvloeden, maar nu kon het me amuseren.

Buiten weken de bossen uiteen. Ik zag graslanden en akkers met schoven en stoppelvelden armelijke boerenwoningen die omringd werden door half overwoekerde moestuinen. Er waren waterputten met lange staken. Marina was opgestaan en stond even later in de gang bij het raam van de stampende trein. Ze droeg een grijze trui en een groene pantalon. In gedachten ging ik haar gangen steeds na en verlangde er moment naar dat ze dicht bij me was om haar te kussen en tegen me aan te drukken. In de gang zag ik haar staan, naderde en streelde haar in haar hals. Ze draaide zich niet weg. Langzaam gleden mijn handen die om haar schouders waren naar voren en streelden haar borsten en

Wat betreft het plaatsingsbeleid via het COKL het volgende. Wanneer een kind aan de beurt is op de wachtlijst dan wordt er contact opgenomen met de ouders om de mogelijkheden en voorkeuren door te spreken. Het is dus niet zo dat het kind maar ergens geplaatst wordt, en dat je daar als ouder geen stem in hebt.

Er wordt zo goed mogelijk rekening gehouden met de voorkeur die ouders bij aanmelding hebben aangegeven.

Al met al lijkt het voor de toekomst niet zo somber gesteld met de kinderopvang in Leiden. Dat neemt niet weg dat we de ontwikkelingen kritisch en op de voet blijven volgen.

Voor de goede orde. "Krullevaar" is momenteel gehuisvest in een pand aan de Sumatrastraat, en wordt na de zomervakantie verhuisd naar een andere lokatie alvorens per ??? in het gebouw van Wouterje Pieterse zijn definitieve stek te krijgen.

Peuterspeelzaal en halve dagopvang blijven vooralsnog in "t Vogelnest" aan de Nachtegaallaan.

Jeanette Wellen, namens bestuur Krullevaar/'t Vogelnest

Verbergt kunst de waarheid?

In mijn huis hangt een aantal schilderijen van de bekende Leidse kunstschilder Jakob Kanbier. De mooie stukken dateren uit de tijd dat we samen het Neo-symbolisme hebben geschapen en dit feit bekrachtigden door onze handtekeningen in een zwart missaal te zetten. Het missaal heb ik kort daarvoor in Milaan gekocht, in een winkel in de schaduw van de beroemde Dom.

De nieuwe kunststroming die duidelijk is geïnspireerd door het symbolisme uit de vorige eeuw is een kleine steen in de vijver van het kunstgebeuren geweest.

We hebben er veel aangedaan om de boreling bekendheid te geven. Een spandoek-actie bij het Stedelijk Museum in Amsterdam leidde uiteindelijk tot een ontvangst door mevrouw Dippel, subhoofd van het kunstbolwerk. Zij kreeg ons manifest aangeboden, dat nu in de museumbibliotheek is te raadplegen.

Er volgden interviews met journalisten van De Volkskrant en van de plaatselijke dagbladen.

Een tweede tentoonstelling, ingeleid door Simon Vinkenoog verheugde zich in een nog grotere belangstelling.

We beperkten ons niet tot het vaderlands gebied. In de lichtstad, op het plein voor het Centre Pompidou heb ik Parijzenaars warm proberen te maken voor onze kunst, terwijl Jakob Kanbier schilderde in gezelschap van portrettekenaars, tarotlezers en acrobaten.

Professor Bastiaans, sympathiserend met onze ideeën over het aardse en bovenzinnelijke, de kunstenaar en zijn geheime inspiratiebronnen, opende destijds de eerste tentoonstelling in het atelier aan het Rapenburg.

In zijn inleiding legde professor Bastiaans een verband tussen bewustzijn en creativiteit, tussen het begrensde, onbegrensde en ontgrensde van de menselijke geest en het ontstaan van kunst. Bewustzijnsverruimende middelen hebben volgens zijn waarneming het werk van kunstenaars verdiept maar zijn daarentegen nog geen vrijbrief voor het ontstaan van kunst, "schoonheidsbeelden" zoals hij het noemt. Zonder al te diep op de stof van muze en kunstenaar in te gaan, kan gesteld worden dat het Neo-Symbolisme is gebaseerd op de wisselwerking tussen de kunstenaar

losse stukjes in het ontwerp zitten.

Leg dit omgekeerd op het carbon en trek de letters over zodat ze in spiegelbeeld op de bescherm laag van boeklon komen te staan.

- Snijd de letters uit met een scherp mes, eventueel met behulp van een lineaal.

- Schuif het karton in het kledingstuk zodat dit goed glad ligt.

- Haal de bescherm laag van het boeklon en plak het stevig op de goede plaats.

- Neem weinig verf aan de kwast en tamponneer de letters zorgvuldig vol. Vooral niet vegen.

- Trek de boeklon er voorzichtig af en laat de verf goed drogen.

- Strijk de letters zo heel mogelijk onder een doek en was het kledingstuk.

- Wanneer het droog is: leuk inpakken en op pad. Succes verzekerd.

Tineke van Beers

Kreatief? idee

Het doet zich regelmatig voor in deze vergroenende buurt; er wordt een baby geboren, u gaat op kraamvisite en u voelt zich geroepen iets mee te brengen voor de nieuwe wereldburger. En niet zomaar wat, nee, het moet iets aardigs zijn, liefst een beetje persoonlijk, maar om nou een hele trui te gaan breien, zelfs een baby-trui, dat is toch niet niks.

Nu wat is er persoonlijker dan iemands naam?

Schaf een niet al te woest gedecoreerd kledingstuk aan in babymaat en voorzie dat zodra deze bekend is ijlings van de naam van het pasgeboren wurm.

Zo'n naam kunt u natuurlijk borduren, opmazen, appliceren of zeefdrukken, maar ik doe het vaak met een zelfgemaakt sjabloontje. Oogt leuk en gaat zo snel dat u uw visite kunt aankondigen voor de kraamverzorgster weer weg is. U weet toch dat dit voor het kraamgezin de prettigste tijd is voor kraamvisite; zij kunnen rustig blijven zitten c.q. liggen terwijl iemand anders voor koffie, beschuiten, baby en andere kinderen zorgt?

Het werkt het beste als u zorgt de volgende benodigdheden in huis te hebben. Je ziet de blijde gebeurtenis tenslotte wel aankomen, zorg dat ook u bent voorbereid.

- een kledingstuk in babymaat van puur katoen
- stukje boeklon (plakplastic)
- doorzichtig papier
- carbon
- scherp mes
- potlood
- lineaal
- stuk karton
- tamponneerkwastje

De werkwijze

- Neem kennis van de naam van de pasgeborene en let vooral op de juiste spelling.
- Bekijk waar u de naam wilt plaatsen en hoeveel ruimte u heeft. Knip een ruim stuke boeklon uit.
- Teken de letters op het doorzichtige papier. Let erop dat er geen

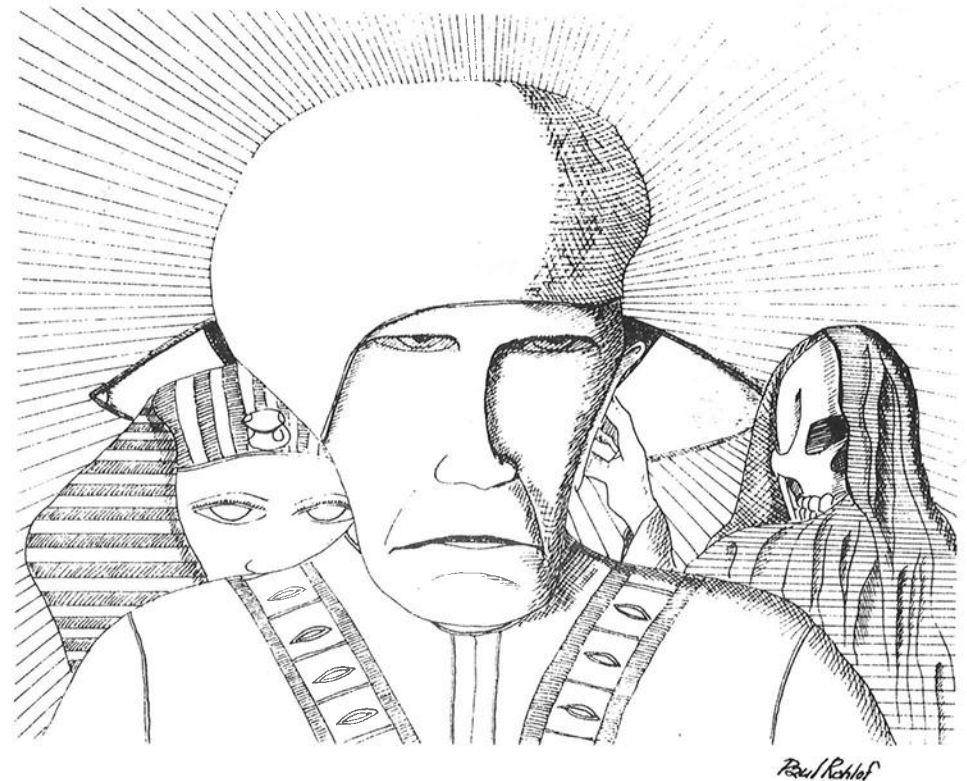
en zijn inspiratiebron. Door die wisselwerking ontstaan symbolen op het schilderdoek, verborgen waarheden, raadsels, die al of niet kunnen worden opgelost.

In tegenstelling tot het symbolisme zoekt zijn tegenvoeter naar een tweerichtingverkeer. De artiest wordt geïnspireerd en inspireert zijn muze.

Interessant is na te gaan hoe dit proces verloopt, daarmee kom ik weer terug op het betoog van prof. Bastiaans, die zich meer in een filosofische richting begeeft dan een psychomechanische.

Duidelijk is dat het creatieve proces te maken heeft met het oproepen van lichte trance toestanden, visualiseren, het uitzenden van bepaalde hersengolven en het geïnspireerd worden door prikkels, mentale stimuli, al of niet paranormaal, van buitenaf.

Een aardig voorbeeld van het "in trance komen" is de dichter Bertus Aaffes. Tijdens het dichten trad vaak een onaangename verstijving van ledematen bij hem op, waardoor hij gedwongen werd uit zijn inspiratie toestand te komen.

Schrijvers als Zola en Tolstoj putten uit een gevisualiseerd inspiratiegebied.

Jakob Kanbier schildert vanuit het ongerijmde en herkent het resultaat pas achteraf. Zijn onderwerpen zijn figuratief en hebben zowel antieke als freudiaanse motieven. Een van zijn mooiste schilderijen, "Femme fatale" geheten, hangt in mijn zitkamer en heeft me tot het volgende gedicht geïnspireerd.

Femme fatale

Heel teder
boog
de vrouw
als een ontstegen
sfinx,
haar hoofd
en links
bewoog
haar been
als androgyne boog
omlaag
tot waar de hand
die haar
met Kairos bond
het noodloot schond!

Paul Rohlof (Arnoud van der Vorst)

Uit eten met de redactie

In januari zijn wij met z'n allen (bijna) van de Redactie uit gaan eten. Gewoon, voor de gezelligheid, maar ook met het idee van: mogelijk een nieuw rubriek voor de buurtkrant?? Alleen, er zijn natuurlijk geen eetgelegenheden bij ons in de buurt, dus dan zou het Leiden-binnenstad of Oegstgeest moeten worden...

Met het oog op het portemonnaie en op de gezondheid is onze keuze op De Trommelaar (Apothekersdijk) gevallen, een vegetarisch-vis restaurant die al vele jaren met success draait.

Je loopt er haast voorbij, omdat het van buiten in bijna niets verschilt van een woonhuis. Binnen heeft het ook veel weg van "thuis zijn", met rustig decor, geen rare verlichting, zacht (klassiek) muziek, ovale houten eettafels die veel weg hebben van die van mijn oma vroeger.

Drie vegetarische schotels zijn er, iedere dag anders, en twee vis menu's. Ik neem altijd Vegetarisch I (f 10) omdat daar geen zuivel in verwerkt wordt, wel granen en linzen of bonen. De duurste visschotel kost f 16.

Niet alleen is de sfeer prettig en de prijzen laag, ook het kookniveau van de mensen achter het fornuis is heel prima. Ik eet vrij veel in vegetarische restaurants en wat mij betreft is deze een van de beste.

Rita DeCoursey

